

get, og der har jobagenterne sagt, at der ligger nogle fordomme hos indvandrerne selv. Altså, det, mange danskere gør, er jo, at de går ud og spørger, om der er et arbejde, bliver skrevet op. Men det er, som om denne her gruppe er havnet i en situation, hvor de mener, at det er det offentliges forpligtelse at skaffe dem et arbejde.

Vi skal selvfølgelig gøre alt, hvad vi kan for at hjælpe dem i arbejde, men som person har man jo også selv et ansvar for at gå ud og prøve at få beskæftigelse. Og det er jo det, vi gerne vil opnå med det her forslag, og hvor vi, som jeg sagde i et svar til hr. Morten Østergaard, nu definerer, hvad det vil sige at være til rådighed, og det er 300 timers ordinær beskæftigelse.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen som medspørger.

Per Clausen (EL):

Jeg synes, ministeren slipper meget let om ved den kendsgerning, at arbejdsgiverne siger, at de ikke ønsker at ansætte de her mennesker. Jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke også her siger, at så må vi gribe ind med hårde metoder, hårde midler, vel at mærke over for de arbejdsgivere, der ikke vil ansætte folk.

I stedet for kan vi konstatere, at når fru Ritt Bjerregaard udtaler sig om, at hun vil kræve, at det skal være en forpligtelse, at man også påtager sig den opgave at ansætte nogle af de her mennesker, i forbindelse med at man skal overtage nogle opgaver for det offentlige, ja, så er det ulovligt. Var det ikke noget at gøre noget ved det?

Hvorfor er det hele tiden de her mennesker, som er arbejdsløse, som ikke kan få et arbejde, man stiller krav til? Mange har deltaget i de mange aktiveringsprojekter, som jo er konsekvensen af nogle af de efterhånden mange arbejdsmarkedsforlig, som den nuværende beskæftigelsesminister har været med til at lave. Hvornår er det, at man også begynder at stille krav til arbejdsgiverne om, at de også skal gøre noget, i stedet for bare at klynke over, at de mangler arbejdskraft?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes også, at problemet med flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet stiller store krav til os alle sammen og også til virksomhederne om at medvirke til at åbne dørene.

Jeg tror, der er en rigtig god udvikling i gang på det område, og den kampagne, der har været ført de sidste 5 uger, viser jo, at mange arbejdsgivere er helt parate til at gøre det, og nu bliver det så selvfølgelig vores opgave at sørge for rent praktisk, at mennesker bliver bragt i kontakt med virksomhederne.

Jeg kan sige, at jeg har været på mange, mange besøg på virksomheder, hvor der arbejder flygtninge og indvandrere, og på ingen af disse virksomheder er der problemer i den forbindelse, så der findes jo altså, tror jeg, en voksende vilje til at gribe fat i det her problem, og det er ret vigtigt, for det er det største samfundsproblem, vi står med og vil stå med i de kommende mange år.

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det ville være dejligt, hvis ministeren ville bruge sin energi på at fortælle gode, opbyggelige historier om, at det faktisk godt kan nytte, og at det er godt, også for en arbejdsplads, at have folk med forskellig baggrund ansat.

Men i stedet for hører vi jo en mistænkeliggørende sang om, at der nok er et eller andet ved de her mennesker, som gør, at de ikke rigtig har lyst til at arbejde, selv om langt de fleste jo har deltaget i alle de foranstaltninger, som er en konsekvens af de forlig, som beskæftigelsesministeren har deltaget i med et stort flertal her i Folketinget – selv om de har deltaget i dem uden at få noget ud af det.

Så kan det godt være, at ministeren ikke kan forstå, at man efter 10-15 års skiftende aktive ring – og jeg vil sige, at beskæftigelsesministeren ikke er den første, der holder talen om, at nu bliver problemerne løst, nu skal de nok komme i arbejde – måske taber lidt selvtillid, taber modet lidt og måske mere har brug for opmuntring og nogle muligheder end for en trussel om, at hvis man ikke arter sig, eller rettere sagt, hvis ens bestræbelser ikke giver resultat, så bliver man endnu mere udstødt og endnu fattigere.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror ikke, at der på det her område findes en patentløsning. Vi er nødt til at arbejde med mange muligheder på det her område.

Vi skal, som spørgeren siger, opmuntre, måske tage i hånden og føre ud til virksomhederne, og det foregår jo rigtig mange steder og med meget stor succes, så det er selvfølgelig en palet af muligheder, vi skal arbejde med.